द्योतितव्यम्, द्योतयितव्यम्, दिद्युतिषितव्यम्-दिद्योतिषितव्यम्, देद्युतितव्यम्;
द्योतनीयम्, द्योतनीयम्, दिद्युतिषणीयम्-दिद्योतिषणीयम्, देद्युतनीयम्;
द्योत्यम्, द्योत्यम्, दिद्युतिष्यम्-दिद्योतिष्यम्, देद्युत्यम्;
ईषद्द्योतः-दुर्द्योतः-सुद्योतः; — —
द्युत्यमानः, द्योत्यमानः, दिद्युतिष्यमाणः-दिद्योतिष्यमाणः, देद्युत्यमानः;
प्रद्योतः, द्योतः, दिद्युतिषः-दिद्योतिषः, देद्युतः;
द्योतितुम्, द्योतयितुम्, दिद्युतिषितुम्-दिद्योतिषितुम्, देद्युतितुम्;
[1]विद्युत्, [2]द्युतिः, द्योतना, दिद्युतिषा-दिद्योतिषा, देद्युता;
द्योतनम्, द्योतनम्, दिद्युतिषणम्-दिद्योतिषणम्, देद्युतनम्;
[A]द्युतित्वा-द्योतित्वा, द्योतयित्वा, दिद्युतिषित्वा-दिद्योतिषित्वा, देद्युतित्वा;
प्रद्युत्य, प्रद्योत्य, प्रदिद्युतिष्य-प्रदिद्योतिष्य, प्रदेद्युत्य;
द्योतम् २, द्युतित्वा २-द्योतित्वा २, } द्योतम् २, द्योतयित्वा २, } दिद्युतिषम् २-दिद्योतिषम् २, दिद्युतिषित्वा २-दिद्योतिषित्वा २, } देद्युतम् २; देद्युतित्वा २; }
[3]ज्योतिः.

(875) "द्यै न्यक्करणे" (I-भ्वादिः-905. सक. अनि- पर.)

'न्यङ्गविधाने' इति क्षीरस्वामी। न्यङ्गम्=कुत्सिताङ्गम्।

द्यायकः-यिका, द्यापकः-पिका, दिद्यासकः-सिका, दाद्यायकः-यिका;

---

1. स्त्रियाम्, भावादौ, 'सम्पदादिभ्यः—' (वा. 3-3-94) इति क्विप्। क्तिनोऽपवादः।
2. 'इकृ कृष्यादिभ्यः' (वा. 3-3-108) इति इकृप्रत्ययः।
3. 'द्युतेरिसिन् आदेश्च जः' [द. उ. 9-32] इतीसिन्प्रत्यये, आदेश्च जकारादेशः। ज्योतिः=ग्रहनक्षत्रादिः। केचित्तु "अमरटीकायाम्, क्षीरस्वामिना "ज्योतते ज्योतिः।" इत्युक्तम्। वस्तुतस्तु द्युतिरिव ज्युतिरपि स्वतन्त्रो धातुः। तस्य कात्यायनश्रौतसूत्रे 'तृणेनावज्योत्यासिच्यापः पुनरवज्योत्य निधार्य त्रिरुद्वासयत्युदक्।' (4-14-5) इति ल्यबन्तः प्रयोगोऽप्युपलभ्यते।" इत्याहुः। 'अवज्योतनम् दृष्टार्थम्' इति कर्कभाष्येऽपि ल्युडन्तः प्रयोगोऽप्युपलभ्यते।

A. 'द्युतित्वा शशिना नक्तं रश्मिभिः परिवर्धितम्।' भ. का. 7.107.